

Til lovforslag nr. L 167. Betænkning afgivet af Arbejdsmarkedsudvalget den 2. maj 1989

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Ændring af reglerne om mobilitetsfremmende ydelser m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til arbejdsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Der er af arbejdsministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Det Konservative Folkepartis, Socialistisk Folkepartis, Venstres, Det Radikale Venstres, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Flertallet ønsker i øvrigt at udtale:

Det understreges, at formålet med lovforslaget er at skabe mulighed for lokalt at anvende midler, således at de bedst muligt fremmer kontakten mellem arbejdssøgende og arbejdsgivere fra forskellige geografiske områder og dermed kan bidrage til øget mobilitet.

Lovforslaget rummer ingen sparebestræbelser, idet bevillingsrammen er uændret endda med mulighed for, at der lokalt anvendes et større beløb end hidtil.

Der ændres gennem lovforslaget ikke ved forvaltningen af rådighedsreglerne.

Et *mindretal* (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil ved lovforslagets 2. behandling redegøre nærmere for sin stilling til det stillede ændringsforslag.

Mindretallet udtaler i den forbindelse, at arbejdsministeren har fremsat lovforslaget på baggrund af et længerevarende udvalgsarbejde. Lovforslagets gennemførelse vil ikke på nogen måde løse arbejdsmarkedets mobilitetsproblemer, snarere tværtimod.

I løbet af et til to år vil der opstå flaskehalsproblemer på arbejdsmarkedet på grund af den lavere tilgang af unge og stigende afgang af ældre. Derfor burde regeringen have styrket mulighederne for at øge arbejdskraftens mobilitet og ikke gøre det omvendte, som dette lovforslag er udtryk for.

Socialdemokratiet ville isoleret set kunne have støttet forslaget om en decentralisering af beslutningsprocessen ud til de lokale arbejdsmarkedsregioner, men det har ikke under udvalgsarbejdet været muligt at få oplyst de retningslinjer for regionernes virke, som arbejdsdirektøren/ministeren vil fastlægge for de lokale AF-kontorer i deres arbejde med loven.

Det eneste, der er præciseret i loven, er, at de mobilitetsfremmende ydelser i fremtiden skal kunne ydes til virksomhederne.

Socialdemokratiet finder, at dette vil svække mulighederne for at gøre arbejdskraften så mobil som muligt, da det er overordentlig beskedne midler, der er sat af til dette arbejde.

Socialdemokratiet havde gerne set, at mobilitetsydelse til medlemmerne ved lovens vedtagelse var blevet gjort ikke-skattepligtige. Dette ville have betydet, at tilskyndelsen for den enkelte til at søge arbejde uden for den hjemlige region var blevet større. Denne skatte-